

A GYŐRI EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET IDŐSZAKI LAPJA

MEGJELENIK AZ ÚR 2009. ÉVÉNEK ADVENTJÉN

Ember, hol vagy?

Csorbáné Farkas Zsófia iskolalelkész

Legkedvesebb gyermek-kori játékaim közé tartozott a bújócská. Elbújni szerettem, mert könnyebb feladatnak találtam, mint a jobbnál jobb bújóhelyeken megtalálni a másikat. Emlékszem arra, hogy amikor mégis rám került a sor, és valakit hosszú ideig nem találtam, hangosan kiáltottam: Hol vagy? Gyere elő! – feladva a reményt és a küzdelmet. Ez csak játék, amit a gyerekek szeretnek játszani – gondolhatjuk ezt mi, felnőttek.

Pedig jellemző tulajdonsága az embernek, hogy vannak olyan pillanatok életében, amelyben úgy érzi el akar menekülni a világ zaja elől, egy kicsit magányba akar menekülni. Különböző hatások érnek bennünket, fények vakítják szemünket, élvezhető és élvezhetetlen hangok süketítetnek. Az adventi időszakban, ünnepi készülődésben, sűrűségben-forgásban különösen felerősödhet bennünk az az érzés, hogy bár csak elbújhatnánk a világ zaja elől egy csendes zugba, ahol csak mi vagyunk, és nem zavarja nyugalmunkat semmi és senki.

Egyik alapvető hibánk az, hogy nemcsak a világ zaja, az emberek elől akarunk elbújni egy rövid időre, hanem a teremtő Istenünk

elől is, mert talán félünk a vele való találkozástól, vagy egyszerűen nem tartjuk fontosnak, hogy bármilyen kapcsolatot is ápoljunk vele. Így a legkedvesebb ünnepünkben, karácsonyban is kihagyjuk őt, így lesz belőle a szeretetünnepe. Ilyenkor még azok is fegyverszünetet kötnek, akik az év többi napján háborúban állnak egymással. Mindezt teszük látszattól, a szeretet nevében, hiszen az ünnepivé varázsolt hangulat minden kőszívet meglágyít. Elbújunk az ünnep meghitt hangulatába, az ajándékok közé, az ünnepi ételek hatalmas kínálatába, hogy elkerüljük a személyes

Amikor azonban meghallották az Úristen hangját, amint szellős alkonyatkor járt-kelt a kertben, elrejtőzött az ember és a felesége az Úristen elől a kert fái között. De az Úristen kiáltott az embernek, és ezt kérdezte: Hol vagy?

(1Móz 3, 8–9)

sőségek, díszek, ajándékok talán egy kicsit hangulatosabbá teszik azt, de a lényeg akkor is kimarad. Az ünnep attól lesz különleges nap, hogy ott van benne az, akié az ünnep, aki miatt egyáltalán ünnepelhetünk.

Ember, hol vagy? – teszi fel mindenható Urunk idén is a kérdést. Csoda, hogy mennyei Atyánk minden hűtlenségünk ellenére még mindig szóba áll velünk, keres bennünket. Féltő szeretetből teszi, mert tudja, hogy még mindig nagyon távol vagyunk tőle, hogy még nem találtuk meg a felé vezető utat, még nincs bennünk a készség, a képes-

ség arra, hogy elinduljunk felé, hogy vele együtt ünnepeljünk. Felteszi a kérdést, nem azért, mert nem lát bennünket, vagy mert szeretet bújócskát játszani, hanem azért, mert tudja, hogy szíve mélyén az ember vágyódik a vele való találkozásra, de még nem tudja, miként lehet ez az ajándéka az övé is, hogyan válhat valósággá az ő életében is. Úgy, hogy Isten kopogtat az ünneplő emberek

ajtáján, szívünk kapuján, és bebocsátásra vár. Halljuk-e a hívó szót? Akarunk-e vele ünnepelni? – ez a kérdés. Nekünk pedig válaszolnunk kell.

Én így szeretnék válaszolni előbújva rejtkehelyemről: Uram, itt vagyok minden gyengeséggemmel, esendőséggemmel, de benned bízom, hogy te megsegítesz engem, gazdaggá teszed szívem! Uram, térj be hozzám, és hozd magaddal az ünnep igazi fényét: Jézus Krisztust, az én Megváltómat, aki értem jött erre a világra. Ámen.

ATorkos András-díj már az indulása utáni második

Interjú Marekné Stubán Beáta tanárnővel

Dr. Ajtony Zsoltné

évben igazi eseményé, közösségteremtő erővé nemesült a Péterfy Sándor evangélikus iskola pedagógusai, dolgozói és tanulói számára. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy a kuratórium tagjaihoz eljuttatott szép számú ajánlás között megérezhető, mely kollégát szeretnék sok-sok éves, évtizedes önzetlen és állhatatos munkájáért kitüntettként üdvözölni társai. A Torkos-díj birtokosának lenni – amellet, hogy az elismerés az alapítvány kuratóriuma részéről körültekintő megfontolás és mérlegelés után kerül a kiválasztott pedagógushoz – azért is megható a díjazott számára, mivel tudja, érzi, hogy most őerte fogott össze egy nagy közösség, mely önzetlenséget megtapasztalni nem mindennapi élmény. A 2008-2009-es tanévben ez a megtiszteltetés Marekné Stubán Beáta tanárnőt érte.

- A Torkos András-díjat az intézmény munkatársai közül harmadikként Ön kapta meg. Milyen érzéseket fogadta a megtiszteltetést?

- Ezt az érzést szavakba önteni nagyon nehéz – talán nem is lehet méltóképpen – inkább csak átérezni, megélni lehet igazán. Az a szeretet, összefogás, amely e díj által irányomban megnyilvánult, az, hogy mindenki egy cél érdekében „egy csónakba ült” azért, hogy egy embernek – egy kollégának - örömet szerezzenek, és ezen a módon is kinyilvánítsák az eddig végzett munkám, tevékenységem elismerését, ez volt számomra az igazán megható e díjban.

- Hogyan került a tanítói pályára?

- Az általános és középiskolai tanulmányaimat Pápán végeztem. A Jóisten nagyon korán tudatosította bennem azt a belém plántált talentumot, amivel jól kell sáfárkodnom. 8 éves korom óta készültem a tanítói pályára, és igazából soha nem volt pályaválasztási gondom. Ebben biztos az is közrejátszott, hogy elsős tanító nénim rendkívüli személyiség volt.

- A külső környezet, a körülmények egyre nehezebb helyzet elé állítják a pedagógusokat. Ha ma dönthetne, újra ezen az úton indulna el?

- Azon boldog emberek közé tartozom, akik azt csinálhatják nap mint nap, amit szeretnek. Fiam szavával élve: „Anyukám hobbija a tanítás”. Néha felöltik bennem a gondolat, hogy vajon mikor fogy el a lendületem, a lelkesedésem. De ha elhiszem, hogy a for-

rás, ami engem táplál, nem belőlem, hanem Krisztusból fakad, akkor világossá válik az is, hogy olyan lehetek, mint egy kút, amelyből minél több vizet húznak ki, annál bővebb vizűvé válik. Így egyetlen dolgom van csupán, hogy a FORRÁS vizét frissen, vidáman továbbadjam azoknak, akiket a gondjaimra bíztak.

- Mióta tanít a Péterfyben?

- 1987-ben végeztem az Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolán. Öt évet tanítottam Pápán egy általános iskolában, majd fiam születése után, 1992-től két évet ott-hon voltam. Mivel ekkor már Győrben lakunk, de a munkahelyem Pápához kötött, elég nehezzé vált a helyzet, ezért 1995-ben

örömmel olvastam a Kisalföldben, hogy az evangélikus iskolába tanítókat keresnek. Beadtam a pályázatomat, és nagy örömmel a sok jelentkező közül engem választottak az egyik tanítói munkakörre.

- Kérem, beszéljen az iskolában végzett munkájáról, feladatairól!

- Nagyon sokrétű a feladatom. Az intézménybe érkezésem óta az alsó tagozaton végzem a munkám, minden negyedik évben osztályt kapok, ahol a betűvetést, az olvasást, a számolás alapjait, és – ami számomra nagyon fontos – zenét is tanítok a gyerekeknek. Az osztálytanítói feladatok mellett az iskola furulyaszakkörét vezetem. Minden évben sok felkérést kapunk, rendszeresen szerepelünk az iskolai rendezvényeken, az adventi hangversenyen, a gyermek-istentiszteleteken, a városi furulyafesztiválon, az országos evangélikus bábversenyen.

- Nem egyszerűen egy általános iskolában, hanem egy generációkat – 3 évestől az érettségizőkig – befogadó egyházi oktatási intézményben pedagógus. Ez a plusz mit jelent Önnek a munkája során?

- Pedagógusként természetesen azt tartom fontosnak, hogy a gyerekeknek a megfelelő tudásanyagot átadjam, de még fontosabbnak tartom, hogy személyes példamutatással a keresztény normáknak megfelelő irányba terelgessem őket. Mivel gyermekekkel dolgozom nap mint nap, úgy érzem, hogy nagyon nagy a felelősségem, hogy értékadó és értéket meghatározó mintaként mit látnak maguk előtt. Református felekezetű vagyok, de természetesen szívesen veszek részt az evangélikus gyülekezet kulturális és egyházi életében, de emellett igyekszem saját ►►►

Insula Lutherana

Az Insula Lutherana egyházi varroda egyházi textiliák készítésén túl kosztümök, blúzok, szoknyák, női alkalmi ruhák szabását, varrását is vállalja. Alakítások, javítások nők és férfiak részére egyaránt.

Telefon: 06-20-8244-619.

Címünk: 9025 Győr, Petőfi tér 1.

►►► gyülekezetemben is segíteni, elsősorban a zenei és a gyermekekhez kötődő egyházi rendezvények lebonyolításában.

- A bevezetőben említette azt a megható összefogást és szeretetet, ami Ön felé irányult a kollégák, tanítványok felől a Torkos András-díj kapcsán. Hogyan sikerült ezt elérni Ön szerint?

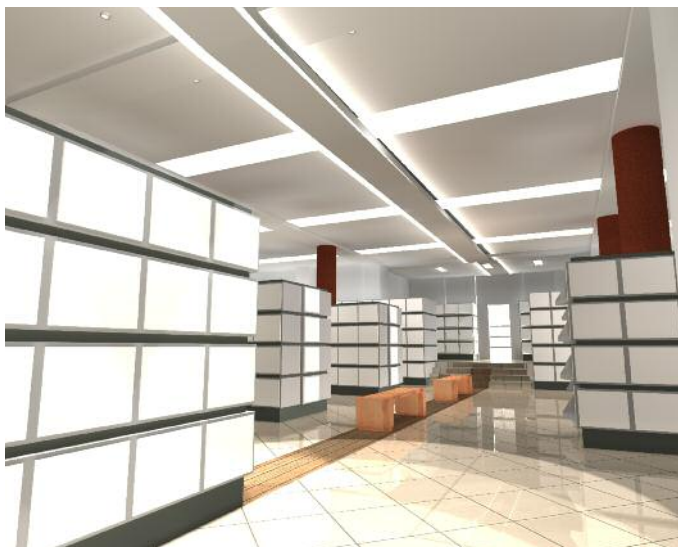
- Úgy gondolom fontos, hogy a tantestületben mindenkiel harmonikus a kapcsolat. Kollégáim között barátaim is vannak, akikre mindig számíthatok, illetve ők is számíthatnak rám. A jelenlegi és a volt tanítványaimmal nagyon jó viszonyban vagyok. Úgy érzem, hogy a szülőkkel mindegyik osztályomban együttműködő kapcsolatot sikerült kialakítanom. Munkámnak ezt a részét azért is érzem kiemelten fontosnak, mert „a kocsit egy irányba kell húznunk”, egy cél érdeké-

Urnatemető az altemplomban

Csorba János lelkész

Már jó ideje annak, hogy nádorvárosi templomunk Malagsorának hasznosításával kapcsolatban felvetődött a Szent Imre templom altemplomi részéhez hasonló urnatemető létrehozása. A presbiteri és képviselő testületi üléseken történt többszöri átgondolás után ez a megoldás tűnik a legkézenfekvőbbnek a fűtési szezonban használhatatlan altemplomi rész hasznosítására. Több evangélikus templomban is kialakításra került már hasonló urnatemető, így a Deák téri vagy a kelenföldi után Győrben is megvalósulhat ez a terv.

Az elképzelés időközben a tervezés fázisába lépett, és a mellékelt kép az altemplom átalakítás utáni látványtervét ábrázolja. Az izlésesen, méltóságot és kegyeletet sugárzó anyagokból megtervezett urnatemető méltó környezetet teremt elhunyt szereteteink hamvainak. A végső földi nyughelyet adó templom, mely annak idején az élet kezdetének színtere lehetett a keresztség szentségében, befogadja előre ment szereteteinket, míg a búcsúzókat Isten vigasztaló szeretete felé irányítja, akinél a zsolttáros vallomása szerint elcsendesülhet a lélek. Legyen ez így, s találjon vigaszra és gyógyulásra sok sebzett lélek e falak között.

ben. Ez a közös célunk pedig nem lehet más, mint hogy a ránk bízott gyermekeknek minél több testi és lelki kincset adhassunk.

Egyházközségi hírek

Ami gyülekezetünkben 2009. reformáció ünnepe óta történt...

- **Október 28-30.** Reformációi sorozatot tartottunk
- **Október 31.** Mindkét templomunkban délelőtt ünnepeltük a reformáció emléknapját
- **Október 31.** Reformátusokkal közös reformáció ünnepi istentiszteleten vettünk részt az Öregtemplomban
- **November 1.** Istentiszteleten emlékeztünk az elmúlt egy éves időszakban elhunytakra
- **November 26.** Szokásos adventi zenés estéink kezdő alkalmán vettünk részt
- **November 27.** Iskolánk adventi koncertjét hallgathattuk meg
- **November 29.** Advent első vasárnapján, templomszentelésünk 224. évfordulójának estéjén az „adventi liliom” és a szeretetház közös alkalmán emlékeztünk Tekus Ottóra, gyülekezetünk korábbi lelkészére
- **December 6.** Szeretevendégség keretében megtekintettük a nyári erdélyi úti beszámolót
- **December 11.** Iskolánk végzőseinek szalagavatója volt

„Szívetek legyen vidám mindenkor!”

Zsoltárok, 22,27

SZELEBURDI SZILVESZTER

2009 december 30-31.

Óvodás és kisiskolás gyerekek részére sok játékkal, mókával, kézműveskedéssel a téli szünetben, 2009 dec. 30-31-én 8-16 óráig. Tízórait, uzsonnát, innivalót kérünk hozni! Nyári, őszi napközis táborainkról fotók a nádorvárosi evangélikus gyülekezet honlapjáról tölthetők le.

Érdeklődni, a részvételi szándékot jelezni Mesterházy Zsuzsanna lelkésznel a 20/416-3501-es számon lehet mielőbb, de legkésőbb dec. 27-ig.

Cím: Szabadhegyi Evangélikus Imaház
Győr, József Attila u. 26.

Nagy örömmel készülünk és várjuk a gyerekeket!

Ifjúsági oldalak

A gimnáziumi toplista margójára

Hallgatóné Hajnal Judit

Több mint két évtizede folyik a magyar középiskolák tanulóinak eredményeit összegyűjtő munka, mely évről évre táblázatos formában tájékoztatja a közoktatás szereplőit; intézményfenn tartókat, tantestületeket, diákokat és szüleit az eredményekről. Gimnáziumunk már évek óta jó, ill. kiváló minősítést kap ezen a listán. Ebben a tanévben az ország 647 gimnáziumának eredményeit összehasonlítva nyilvánosságra hozták a legkiválóbb 45 iskola névsorát. Erre a listára a felvételi arányok, az érettségi eredmények, a nyelvizsgák száma, illetve a tanulók országos tanulmányi versenyeken elért helyezései alapján kerülhetek az iskolák. Isten iránti hálával fogadtuk a hírt, hogy alig másfél évtizeddel gimnáziumi képzésünk indítása után szerepelünk ezen a listán. Közösségünk azonban mégsem erre a legbüszkébb. A tanulmányi átlagok, statisztikák és mutatószámok nem tükrözik a nevelőmunka valódi eredményeit. Nincs módszer, ami azt vizsgálná, hogy mennyire becsületes, hűséges, kulturált és tisztességes egy fiatal. Nem mérhető, hogy hogyan illesz-

kedik be egy közösségbe, mennyit tesz másokért, hogyan fogadja el a nálánál gyengébbeket, milyen módon dolgozza fel kudarcait. Nem vizsgálható, hogy a fiatal mennyire tiszteli szüleit, hogyan gondolkodik a családról, a saját jövőjéről. Senki nem vizsgálja, kik a példaképei, milyen értékeket tart fontosnak. Vajon ki tudná elemezni, hogy mit gondol hazájának múltjáról, jövőjéről? Hogyan lenne mérhető, mennyit olvas, jár-e színházba, hangversenyre, kiállításokra? Ki tanulmányozza, hogy mit gondol a fiatal saját testéről, az egészségről, a felelősségről? Vajon választ tud-e adni bárki arra a kérdésre, hogy mennyire ismeri a Bibliát, mennyire érintette meg, mekkora hatással volt rá Jézus

Urunk pedagógiája.

Ezekre a kérdésekre mindenkinek saját életével kell felelnie. Keresztýén közösségben nemcsak tanítjuk, hanem neveljük a fiatalokat, de ami a legfontosabb, együtt imádkozunk értük, hogy talán egyszer, majd az út végén Pál apostollal együtt kimondható legyen:

„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltétem nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon.”

Immár hagyomány-nyá vált, hogy a Péterfy Sándor evangélikus iskola tizedikesei az érettségi szünetben útnak indulnak, és felfedezik Erdély tájait és nevezetességeit. Fontos állomás ez az életükben, hisz sokan közülük jártak már Horvátországban, Olaszországban vagy Afrikában is, de határon túli magyarokkal, a székelyek életével, lelki gazdagságával, magas színvonalú kultúrájával még nem ismerkedtek meg.

A tavalyi évben mi, szülők, szomorúan vettük tudomásul, hogy az adventi vásár elmarad, így a tizedikesek útját nem lehet támogatni a hagyományos adventi vásár bevételéből. Szülői összefogással azonban az adventi koncert idejére egy kisebb, hangulatos „vásárt” szerveztünk, ahol tea, forralt bor, sütemények és kisebb ajándéktárgyak egyaránt kaphatók voltak. Ezen kívül még advent idején a szünetekben minden nap szülei által készített süteményeket árusítottak a gyerekek társaiknak és az iskolai dolgozóknak, de ennek hangulatáról inkább ők tudnának beszámolni. Mi, szülők advent első vasárnapja előtti zimankós pénteken

Karácsonyi illatok

Csizmadia Gertrúd, a tizenegyedikes Dorottya és a tizedikes Dénes anyukája

szépen berendeztük az iskola udvarát, lampionokkal világítottuk meg, és az

adventi koncertre igyekvő, illetve onnan kiáramló közönséget fahéjas alma, kürtős kalács és mindenféle finomság fogadta. Ez mindenkinek nagyon tetszett, a szép koncert után jólesett a beszélgetés egy kis léleklemeztető étel-ital mellett. Jócskán fogytak a finomságok, és a befolyt összegből a diákok támogatása is megvalósult. Idén már második gyermekem készül Erdélybe, s most már azt is tudom, hogy érde-

mes erőfeszítéseket tenni az út érdekében, hiszen életre szóló élményekkel térnek haza a fiatalok a kirándulásról. Idén is megrendeztük a „Karácsonyi illatok” nevet kapott gyűjtést, az ebédelőben kínai teaházzal, süteményekkel, az udvaron borral és lacipecsenyével. Reméljük, hogy ez az akció is hasonlóan sikeres lesz, mint a tavalyi, talán sikerül új hagyományt teremteni a régi helyett, és a szülők, gyerekek, tanárok összetartását, mindenki örömét, lelki épülését szolgálja a jövőben is.

Jó utat kívánunk a nagy felfedezőknél!

„Hittel, szívvel, objektívvel”

Csizmadia Gertrúd

Nagyon ritkán találkozok az ember olyan fiatalal, mint a tizenhét esztendőes Szabó Dániel, a győri Péterfy evangélikus gimnázium tanulója, aki a város forgatagában és az erdő csendjében is megtalálja a maga helyét. Aki nem életundor miatt vonul ki a természetbe, vagy nem menekül a csend elől a városi zűrzavarba. Tökéletesen azonos önmagával, tudja, hogy

mit szeretne, mit miért szeretne. Vannak álmái, tervei, és tesz is azért, hogy ezek valóra váljanak. A közelmúltban a BBC Wildlife Environment fotópályázatának különdíját vette át Londonban.

- Azt hallottam, hogy amikor hittanórán az értékeket kellett osztályozni, te a hitet soroltad az első helyre.

- Mert az mindennek az alapja. A hit Istenben, másokban, magunkban, a jövőben. Ha nem hinnénk, nem is lenne érdemes felkelni.

- Említetted, hogy erdőmérnök szeretnél lenni. Miért nem fotóriporter?

- Az életstílus miatt. A városi fotózás, pörgés engem egyáltalán nem köt le. Én a természet szeretete által kezdtem fotózni, és nem fordítva. A természetben nem megörökítendő témát keresek, hanem nyugalmat, harmóniát, csendet.

- Honnan tudad azt, hogy hova kell menned állatokat fotózni, merre van a tartózkodási vagy vonulási területük?

- Kezdetben a nagypapámmal, majd a keresztapámmal jártunk kirándulni, vadat lesni, majd megismerkedtem erdészekkel. Barátaim, Vizi Norbert, Patyi

Ernő, Mayer Nándor a farkasgyepűi erdészetnél dolgoznak, és ők hívtak először vadászatra. Aztán melléjük szegődtem, és nagyon sokat tanultam tőlük. És könyvekből is olvasok az állatok szokásairól, életmódjáról.

- Amikor várod a megfelelő pillanatot egyedül az erdőben, mire gondolsz? Nem unatkozol?

- Általában nem ülök egy helyben, hanem sétálgatok, próbálok minél közelebb jutni a vadhoz. Jó esetben én látom meg előbb őt, nem ő engem. Sokszor elgondolkodom közben, nem csak a fotózás jár az eszemben.

- Voltál már veszélyes helyzetben?

- Többször is. Például egy téli hajtás alkalmával egy meglőtt disznó visszatört a hajtósorba. Szerencsére csak a lábamat érintette, el tudtam ugrani előle.

- Voltak még érdekes találkozásaid?

- Igen, egyszer egészen közelről tudtam fotózni egy kölyök rókat. Karnyújtásnyira merészkedett hozzám. Valószínűleg nem látott még embert, és kíváncsi volt. Előfordult már az is, hogy szarvas vagy őz jött egészen közel hozzám.

- Melyik a kedvenc képed?

- A képeim közül nem azért szeretem egyiket vagy másikat, mert annyira jól sikerült, hanem azért, mert felidézi azt a hangulatot, az élményt, ami a fotózáskor megérintett.

Szeptemberben a szarvasbikabögés idején készült egy kép, amit nagyon szeretek. Az egész élmény izgalmas volt, különösen a szarvasok viselkedése, a hangadásaik.

- A zajos város elől menekülsz az erdőbe?

- Nem, dehogya. Mind a kettőt szeretem. Jó érzés az erdőben sétálni, csendben és nyugalomban, de ha huzamosabb ideig vagyok egyedül kint, akkor már hiányzik a város, a barátok.

- Fontos számodra az, hogy a barátaid ugyanazt az értékrendet kövessék, amit te?

- Nem követelmény, hogy természetrajongók legyenek, de tiszteljék az erdőt és azt, amivel foglalkozom.

Aldott karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új esztendőt kívánunk minden kedves olvasónknak, gyülekezeti tagunknak!

Népi hagyományok – Képes beszámoló az alsó tagozat őszi hagyományőrző programjairól

Iskolánkban az alsó tagozatban évek óta hagyomány a jeles napok megünneplése. Szeptemberben a Mihály-napi vásár az első a sorban. Idén a 2. a osztály vidám gyermeklakodalmán mulattunk. Ezután a gyerekek által készített apróságokat és otthoni finomságokat vehettünk a vásárrban. Tanulóink kipróbálták, milyen egy igazi vásárrban árusítani.

Októberben a szüreti mulatság következett, ahol a 2. b osztály műsorából szokásokat, szüreti dalokat, rigmusokat hallhattunk. Szülői segítséggel préseltünk mustot, jólesett a zsíros kenyér. A délután zárásaként minden osztály lovaskocsikázott.

Novemberi jeles napunk a Márton-nap volt. A 3. a osztály műsorával emlékeztünk meg Szent Márton püspökről és az e naphoz kötődő népi hagyományokról. Ettünk libapecsenyét, libazsíros kenyeret, amit leöblítettünk meleg teával, forralt borral. Sötétedéskor kis lámpáinkkal belvárosi sétát tettünk.

Adventi gondolatok

Csismadia Gertrúd

„Honnan jöttem, és hol bukkantál rám? – kérdezi a gyermek az anyját.
És ő könnyes mosollyal válaszol, gyermekét keblére vonva:
A szívemben rejtőztél, drágám, mint a vágy. Te voltál a legkedvesebb
játék babám, és az Isten képmása, akit reggelenként agyagból alkot-
tam magamnak, újra és újra alkotva téged...”

(R. Tagore: A kezdet)

Gyermekkoromban az adventi készülődés a templomi pásztorjáték próbáinak lázában telt.

Izgalommal vártam a szereposztást, mert reménykedtem abban, hogy egyszer majd Mária szerepét kapom. Mindig angyal lettem, és a próbán lelkesen énekeltem az angyali üdvözlétet, de otthon a kis Jézusnak szóló bölcsődalt gyakoroltam, mert annyira szerettem volna őt édesanyjaként ringatni, és neki énekelni! De az én vörösesbarna hajamat mindig rövidre vágták, és a plébános úr csak a hosszú szőke hajú kislányokat választotta Máriának. Csak vágyakoztam Mária szerepére, és lassanként belenyugodtam abba, hogy sohasem kaphatom meg.

Nem hittem, hogy valamikor teljesülhet a vágyam, s talán ebből adódott az is, hogy amikor első gyermekünkkel várandós lettem, olyan nehezen hittem a mind egyértelműbbé váló jeleknek. Amikor bizonyossá vált a fogantatás, boldogan zokogva fogadtam a hírt, és úgy éreztem, ekkora megtiszteltetést vagy felelős-

séget már nem is tudok elviselni. Ekkor váratlanul teljesült gyermekkori álmom: az anyaság.

S amikor először csomagoltuk ki apró és vézna kislányunkat a pólyából, hitetlenkedve simogattuk az én „Józsefemmel”. Úgy éreztük akkor, mintha maga a Jóisten helyezte volna őt a karácsonyfánk alá azon a decemberi reggelen. Ma már szép, szőke nagylány, olyan, amilyen én szerettem volna lenni valaha.

Kisfiunk igazi tavaszi gyermekként érkezett, a megújulás és életöröm sugárzott erőteljes kis lényéből. Húsvét előtt látta meg a napvilágot, s azóta is többnyire elégedetten szemléli.

A 2008-as esztendőben, értékválságok és politikai útesztők zúrzavarában ismét „áldottan” vártuk a karácsonyt, adventi készülődésbe burkolva aggodalmainkat és félelmeinket. Urunk születése után újabb ajándék érkezett kö-

zénk, akinek bölcsődalt lehet énekelni, és aki új reménnyel és világossággal tölti meg életünk hétköznapjait.

Most, az idei adventben már ide-oda tipeg közöttünk ez a kicsike fiú, és ha megbillen, ijedten kapaszkodik karjainkba, amit négyen egyszerre nyújtunk felé. Számára ez lesz az első karácsony, így mi is izgatottabban várjuk Jézus Krisztus születé-

sének ünnepét. Mert az élet él, és élni akar, hogy újra és újra ismétlődjék az a pásztorjáték, a mi pásztorjátékunk az élet nagy játékában. És összehajolva a gyermek felett a betlehemi csoda részesei lehessünk, az Isten tenyerén, mi, gyarló emberek.

Gyerekszáj

A héten történt az elsősök hittanóráján

Bori: Zsófi néni, kapunk Jézus szülinapi zsúrára meghívót?
Zsófi néni: Hát persze, Jézus születésnapjára mindnyájan kapunk meghívást.

Zsófi néni: És milyen az angyal, gyerekek?
Dóri: Hát olyan békés, mint Zsófi néni.

Zsófi néni: Na, gyerekek, miért hoztam a mai órára egy angyalt magammal?
Kristóf: Mert az angyalok segítenek Jézusnak a karácsonyfa alá bepakolni az ajándékokat.

Óvodás, kiselsős, nagygimnazista lesz gyermekem

A naptári esztendő vége az iskolák, óvodák életében az új esztendőre való felkészülés intenzív időszaka is egyben. Hamarosan döntenek a szülők, melyik óvoda, általános iskola, illetve gimnázium tanári kara lesz segítségükre gyermekük nevelésében-oktatásában. Az intézmények bemutatkoznak, megismertetik programjukkal a szülőket, fiatalokat. A gimnáziumok felvételi vizsgák során győződnek meg a jelöltek alkalmasságáról. Így teszünk évről-évre mi is, hogy minél több evangélikus családhoz eljusson hívó szavunk. Lassan két évtizede már, hogy a lutheri pedagógiai elvek mentén neveljük a ránk bízottakat. Pedagógiai szolgálatunkat a tudományos műveltség, a keresztyén erkölcs és a türelmes szeretet hármasságának egysége vezérli. Örömmel tölt el bennünket, hogy a szülők elfogadják és támogatják nevelési célkitűzéseinket. Ezúton hívjuk és várjuk mindazokat, akik csatlakozni szeretnének közösségünkhöz.

Az óvoda

A keresztyén kisgyermek nevelésének lényege a sok-sok tapasztalás, élmény, együtt töltött értékes óra, s ezek derűje, békéje, egymás elfogadásából fakadó, mindennap megújuló, biztosságot adó nyugalma.

□ Az évek során kristályosodott ki az a pedagógiai hitvallás, mely munkánkat meghatározza. Legfontosabbnak tartjuk az érzelmi biztosságot, a teljes elfogadás talaján munkálkodó szeretetteljes nevelői magatartást, mely magába foglalja a világgal való értelmes, változatos tevékenységek által történő ismerkedést. Gyermekünket sok-sok mesével, verssel, dallal és zenével, rengeteg szabad játékkal és „csipetnyi tudománnyal” vezetjük személyiségük harmonikus kibontakozása felé. Tiszteletben tartjuk a családi nevelés meghatározó szerepét, ugyanakkor számítunk együttműködésükre.

□ Óvodai nevelésünket az „Óvodai nevelés játékkal, mesével” program alapján végezzük.

□ Szeretettel várjuk mindazok jelentkezését, akik számára a keresztyén értékek képviselője fontos a mindennapokban, és azokat is, akik rokonszenvesnek érzik törekvéseinket.

□ A gyermekeket ökumenikus szellemben – az óvodában elsősorban személyes példamutatás útján – ismertetjük meg a keresztyén életvitel alapelemeivel.

Az első osztály

A kisgyermek sikeres bevezetése az iskolás élet rejtelmeibe örök életre szól. A nyugalmat, harmóniát, kiszámíthatóságot, biztosságot nyújtó tanító mindezt tudja.

Pedagógiai tapasztalata, a munkája nyomán átélt élmények zálogai a kisgyermek egészséges lelkületű fejlődésének.

□ Az írás és az olvasás tanítását az Apáczai Tankönyvkiadó könyveivel végezzük. Hangsúlyt kap a szótagoló olvasás tanítása, ez megkönnyíti a helyesírás elsajátítását is. Az első osztályosok dőlt írással tanulnak meg írni.

□ Idegen nyelvet (német vagy angol) második osztálytól tanulnak a kisgyermekek. Diákjaink a második és harmadik osztályban naponta 25 percet, negyedik osztályban hetente 3x45 percet foglalkoznak a választott idegen nyelvel.

□ Informatikát negyedik osztálytól tanulnak, megismerkednek a LOGO programozási nyelvel.

□ A délutáni szakkörök számtalan lehetőséget teremtenek a kicsinyek számára is, hogy szabadidejüket kellemeesen és hasznosan töltsék el. Matematika, énekar, szolfézs, néptánc, furulya, képzőművészeti szakkörökre, valamint a legkülönbözőbb sportkörökre járhatnak.

□ Hitoktatásban minden tanuló a saját vallásának megfelelően részesül az órarendbe beépítve.

□ A tanulók felvétele az első osztályba a szülővel folytatott előzetes beszélgetés és a gyermekkel való ismerkedés alapján történik.

A nyolc évfolyamos gimnázium

Evangélikus iskolánkban ökumenikus szellemben, az egymás iránti tisztelet példájával, szeretetteljes, következetes neveléssel foglalkozunk a gyermekekkel. A tehetséges tanulók emelt óraszámú nyelvi, informatikai és reál szakirányú képzésben részesülnek.

A négy évfolyamos gimnázium

A gimnáziumunkban széles körű ismeretekkel, jól használható idegennyelv-tudással, szakirányú tantárgyi és kiemelkedő művészeti képzéssel, valamint keresztyén erkölcsi értékrenddel nevelve diákjaink az Európai Unióban is eligazodni tudó, nyitott emberekké válhatnak. Emelt szintű idegen nyelvi, informatikai és reál szakirányú képzésben részesülnek gimnazistáink.

Amire különösen büszkék vagyunk

□ Hitoktatás: hitoktatásban minden tanuló a saját vallásának megfelelően részesül az órarendbe beépítve. Az ökumené szellemében testvéri kapcsolat fűz bennünket hazai és több külföldi történelmi egyházhoz. Diákjaink bekapcsolódnak hazai és külföldi keresztyén ifjúsági szervezetek életébe.

□ Választható idegen nyelvek: angol, német, francia;

orosz és finn (megfelelő létszámú érdeklődés esetén). Egyházi kapcsolatainknak köszönhetően a diákok anyanyelvi környezetben is fejleszthetik nyelvtudásukat Németországban és Kaliforniában.

□ Informatika: a gimnázium minden évfolyamán emelt óraszámban a legkorszerűbb tárgyi feltételek mellett oktatjuk az informatika tárgyat.

□ HEFOP: Az intézmény a Humán Erőforrás Operatív Programban sikeresen pályázott. A nevelőtestület felkészült, és alkalmazza a legkorszerűbb kompetencia alapú és kooperatív tanítási-tanulási technikákat, melyet interaktív táblák és korszerű szaktantermek segítenek. A tanórákon a tanulás folyamatát e-tananyagok teszik hatékonyá.

□ Felvételi előkészítés, tehetséggondozás: felvételi előkészítés a 11. és 12. évfolyamon fakultációs keretek között működik, minden tanévben változóan a tanulók egyéni igényei szerint. A tanórán túl szakkörökön, valamint versenyekre való egyéni felkészítés során gyarapíthatják

ismereteiket az érdeklődő tanulók. A kutatni, elmélyülni vagy szórakozni vágyó diákok számára 12 000 kötet áll az iskolai könyvtárban rendelkezésre, valamint ugyanennyi kötet az evangélikus gyülekezeti könyvtárban.

□ Továbbtanulási eredményeink: Intézményünk a legjobb középiskolák rangsorában a diákok felvételi és versenyeredményei alapján évek óta kiváló minősítést kap. Tanulóink pályaválasztása sokszínű. Az egyénre szabott felkészítés eredményeképpen pl: műszaki, orvosi egyetemen vagy bölcsészkaron egyaránt sikeresen tanulnak. A reál szakirány kiváló felkészülési lehetőséget ad a műszaki és természettudományos területeken való továbbtanulásra.

Az intézményvezetés szívesen fogadja érdeklődésüket, és bővebb felvilágosítást nyújt az alábbi elérhetőségeken:

9025 Győr, Péterfy S. u. 2.

Tel: (96) 96/510-170

E-mail: iskola@peterfy.hu

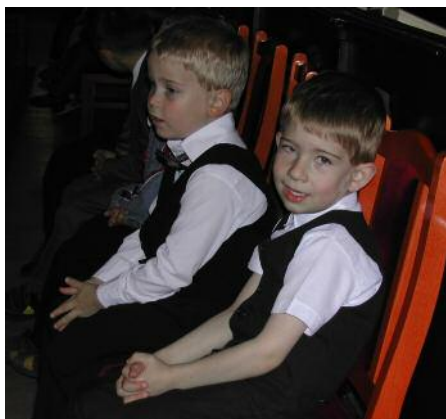
www.peterfy.hu

Összeteszem két kezem...

Hujber Istvánné óvónő, hittanmunkaközösség vezető

Óvodánkban

öt csoport működik, vegyes életkorú gyermekekkel. Nevelő- „oktató” munkánk az „Óvodai nevelés játékkal, mesével” elnevezésű program elvein nyugszik. Ez azt jelenti,

hogy minden ismeretet, tudást, viselkedésmódot, problémamegoldást e két kategória, a játék és a mese keretén belül kell közvetítenünk a kisgyermek számára. Ezt azért hangsúlyozom, mert a keresztyén nevelés nem korlátozódhat egyedül a hit-

tanfoglalkozásra, illetve nálunk az áhítatra, hanem át kell, hogy hassa a mindennapjainkat.

Mint említettem, mi áhítatokot tartunk a gyermekeknek a hét azonos napján, általában pénteken, de ezt minden csoportvezető óvónő maga határozza meg. A lényeg, hogy mindig ugyanazon a napon legyen.

Fontosak a tárgyi keretek. A terített kisasztalka a gyertyával, a Bibliával és az Énekeskönyvvel. Természetesen az áhítat helye is állandó. Ez a hely legyen biztonságot nyújtó, kényelmes, melegséget árasztó hely. Az áhítatot magát is liturgikus keretbe foglaljuk. Az „Ég a gyertya...” kezdetű dalt énekelve meggyújtjuk gyertyánkat, amelyen az a szeretetláng ég, amit szeptemberben templomunk ol-tárgyertyájáról hoztunk. Amikor az énekünk arra buzdít minket, hogy „Összeteszem két kezem...”, imára kulcsoljuk kezünket, ekkor mindenki tudja és készül arra, hogy a mennyei Atyáról és Jézus Krisztusról fogunk beszélgetni. Az éppen aktuális hittananyag átadásán kívül fontosnak tartjuk a mindennapi életünkben, a csoportban, a család-

ban történt esemé-

nyek átgondolását, megbeszélését. Az oldott, meghitt légkör segítséget nyújt a kisgyermeknek arra, hogy az őt foglalkoztató kérdéseket nekünk feltegye, vagy megnyíljon olyan témában, ami őt mélyen foglalkoztatja.

Óvónőink igyekeznek megfelelő hozzáértéssel – ebben iskolalelkészünk segítségükre van – és tapintattal, szeretettel továbbítani az örömhírt, ami a kisgyermek számára a legfontosabb, hogy a Gondviselő szeret bennünket, a szeretetet a szívünkbe helyezte.

Imádság és ének zárja áhítatunk rendjét. Biztatjuk a gyermekeket, hogy bármikor kereshetik a kapcsolatot Istennel, csak össze kell kulcsolni a kezüket.

Egy kedves történettel zárom gondolataimat. Egy 6 éves fiúcska rajzolgatás közben így szólt hozzám:

- Óvó néni, én szoktam kommunikálni Jézussal!

Első meglepetésemben csak annyit tudtam kérdezni:

- És hogy teszed?

- Hát, beszélgetek vele.

- És mit beszéltél Jézussal?

- Megkérdeztem tőle, hogy milyen a mennyország. Azt mondta jó, mennyei...

2012-ben 70 éves lesz a Bácsai imaház

Csorba János – a belvárosi, révfalui és bácsai körzet lelkésze

„Bácsa. Falu Győr mellett. Egyházilag a győri egyházközség fiókgyülekezete. Híveinek lélekszáma 146. A maroknyi kis gyülekezet évekkel ezelőtt elhátározta már, hogy az ifjúsági és az egyéb gyülekezeti munka számára gyülekezeti házat emel. A terv megvalósításához a hasonló lélekszámú református testvérgyülekezettel karöltve fogott hozzá. Megindult az adakozás és gyűjtés munkája. Tehetségéhez képest mindenki kinyitotta szívét és erszényét. A lelkes ifjúság pedig Bárány Miklós buzgó gondnok vezetésével fáradságot nem ismerő igyekezettel járta be gyűjtés céljából a környező gyülekezeteket.

A gyülekezeti ház – amelyben egy nagyobb gyülekezeti terem és egy kisebb ifjúsági szoba van – Isten kegyelméből 10.000 pengő költséggel elkészült. Június 28-án avatta D. Kapi Béla evangélikus és Medgyaszay Vince református püspök.

Isten áldja meg a ház szolgálatát.

A kis gyülekezet buzgósága biztató példa lehet hasonló gyülekezetek számára.”

Ezekkel a sorokkal tudósított a Harangszó – Országos Evangélikus Képes Néplap 32. száma 1942 augusztus 9-én a református testvéreinkkel közös bácsai imaház használatba vételéről. Azóta eltelt majd 70 év, s azon túl, hogy Bácsa, az akkori „Győr melletti falu” a megyeszékhely kertvárosi része lett, sok minden más is megváltozott. Nem csupán az évek teltek el, hanem időközben generációk váltották egymást, gyülekezeti tagok és lelkészek életútja zárult le s kezdődött újaké évről-évre. Valami azonban mégsem változott. Az imaház előterében lévő, az

építkezést és az azt követő ünnepélyes használatba vételt megörökítő, kissé már megsárgult, megfakult fényképek hídként kötik össze a múltat és a jelent, s

hirdetik a belépő számára, hogy a hit Isten segédelmével hegyeket mozgat meg, de legalábbis hajlékot emelt Istennek 1942-ben Bácsán egy-egy maroknyi (evangélikus és református) gyülekezet összefogásával. S ez a hit az, ami állandó, ezért nyílik ki időről időre vasárnapként imaházunk ajtaja, hogy vigasztalást és útmutatást adjon, hogy újra és újra megerősítse hitében az Istent keresőt.

Évfordulóhoz, mondhatnám úgy is, hogy születésnaphoz közeledünk, 2012 nyarán lesz imaházunk 70 éves.

Az idő múlásának nyomait pedig nem csupán a „tisztos, őszes halántékú” ember hordozza magán, hanem minden emberi kézzel emelt építmény is. Imaházunk sem kivétel ez alól, így az evangélikus és a református gyülekezet közösen úgy döntött, hogy a 70. évfordulóra megújítja, azaz renoválja és korszerűsíti az épületet. A külső és belső felújítás mellett a tervekben

szerepel torony hozzátoldása az épülethez, mely méltó helyet biztosítana az imaház melletti rozsdásodó harangláb harangjának. Ez a bővítés egyben lehetővé tenné egy vizesblokk kialakítását mellékhelyiségekkel, melyeknek jelenleg hiányát érezzük.

A felújítás és a bővítés azonban csak akkor valósulhat meg, ha őseinkhez és elődeinkhez hasonlóan mi is „kinyitjuk szívünket és erszényünket”. Éppen ezért az elkövetkező időszakban gyűjtést szervezünk, melynek során igyekszünk végiglátogatni bácsai illetékességű gyülekezeti tagjainkat. A gyülekezet (evangélikus és református) tagjainak áldozatvállalásán túl építünk az előzetesen megígért önkormányzati támogatásra, és ha adódik, megpróbálunk élni pályázati lehetőséggel is. Kérem testvéreimet, hogy felelős szeretettel hordozzák imaházunk ügyét!

Száz éve született Szehlo Gábor

Előző számunk cikkének folytatása

Az iskola tehát virágzott, de Szehlo átlátta, hogy Anem elég csak a parasztfiúkat felkészülten útrabocsátani, hanem Krisztusban hívő parasztszönyökre is szükség van, akik hasonló gondolkodással segítenek a falujukon. Ugyan a falusi lányok általában iskolázottabbak a fiúknál, és több továbbképző tanfolyam is rendelkezésükre áll, mégis szükség van rá, hogy őket is a föld szeretetére és családi életre neveljék.

1939-ben indult el az első leány-népfőiskolai tanfolyam. Az órarend, időbeosztás és a tantárgycsoportok is hasonlóak voltak a fiúk iskolájához, de a lányok nevelésében nagyobb szerepet kapott a háziasszonyi teendők elvégzéséhez szükséges tudás megszerzése.

Oktatóik zöldkeresztes nővérek, tanárnők, doktornők, tapasztalt háziasszonyok és a fiú-népfőiskola tanárai közül kerültek ki. Ők hasonlóan a többi tanárhoz önzetlenül, fizetség nélkül végezték a munkájukat.

Tegyünk egy kis kitérőt:

Magyar-ház

Magyar-ház Finn-ház Stühmer-ház

Nagytarcsa

Stühmer-ház

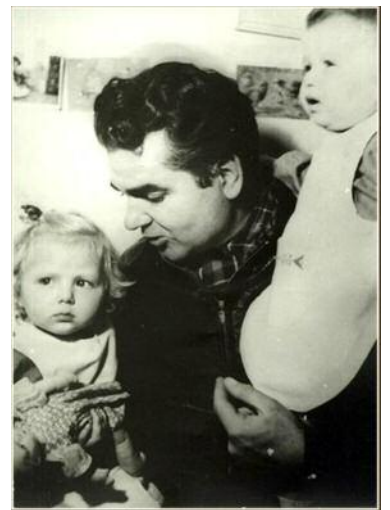
csatlakoztak, míg végül az egész falu be nem ért a templomba, ahogy a juhok követik az ő pásztorukat.

Nagytarcsán 1935-1942 között szolgált lelkészként, ahol főleg tótok éltek. Szehlo megtanult tótlul, hogy anyanyelvükön tudjon prédikálni a nagytarcsaiaknak.

1936-ban megnősült, feleségül vette Lehel Ilonát. Két gyermekük születik: a kis Gábor 1937-ben, húga, Ildikó 1941-ben jött világra.

Szehlo Gábor 7 éven át, 1942-ig dolgozott a nagytarcsai népfőiskolában, ekkor Raffay Sándor püspök Budapestre helyezte át missziói lelkésznek.

Budai szolgálata alatt hetente kétszer ellátogatott a Rókus-kórház öngyilkososztályára, ahol 2 nagy 50 ágyas teremben és kisebb szobákban fekvő zsidó származású betegekkel imádkozott az elvesztett rokonaikért, vigasztalta őket, és Isten szeretetéről, gondoskodásáról beszélt nekik. Rendszerint megállt a szobák ajtaja előtt, és csendesen kérdezte: „Van-e itt evangélikus?”. Csak kevesen jelentkeztek, bizonytalanul nyújtották fel kezüket, és Szehlo Gábor mind egyiküket meghallgatta, megértést és segítséget nyújtott nekik. Vasárnaponként minden kórházban tartott istentiszteletet, ahol utána ott maradt a betegekkel, és sokáig beszélgetett velük. „Itt láttam, hová vezetett a zsidótörvény, és hogy az üldözés milyen méreteket ölt.”

Folytatás következik...

TEOLÓGIAI SAROK

ALKALMAINK

Gyermek-istentiszteletek

2010. január 10-én 15:30-kor Öregtemplom
február 14-én 15:30-kor Öregtemplom
március 14-én 15:30-kor Öregtemplom

Konfirmandus-, ifjúsági istentiszteletek

2009. december 24-én 14:30 órakor nádorvárosi templom
2010. január 24-én 16 órakor Győrújfalú
február 28-án 16 órakor Szabadhegy
március 28-án 16 órakor Öregtemplom

Egyéb alkalmaink

December 17-én 17 órakor adventi zenés áhítat az Öregtemplomban

December 24-én 14.30 órakor gyermekek karácsonya, egyben konfirmandus- és ifjúsági istentisztelet a nádorvárosi templomban

Decemberi 24-én 11 órakor „éjféli” istentisztelet a nádorvárosi templomban

Január 12-én 15.30-kor doni emléknap az Öregtemplomban

Január 18–24-ig ökumenikus imahét (beosztás később)

Február 25-től csütörtökönként böjti esti sorozat indul Nádorvárosban 17 órakor

Március 21-én 15 órakor idősek napja az Öregtemplomban

Április 4-én 05:30-kor húsvét hajnali istentisztelet az öregtemplomban, utána szeretetvendégség az iskola ebédlőjében

Gyülekeztünk életének eseményeit nyomon követheti honlapunkon:

www.lutheran.hu/z/honlapok/gyor/
www.lutheran.hu/z/honlapok/nadorvaros/

Ünnepi istentiszteleti rend

			Öregtemplom			Újtemplom			Szabadhegy	Győrújfalú	Bácsa	Győrszentiván	Gönyü és Nagyszentiván
			8:30	10:00	17:00	8:30	10:00	17:00					
DECEMBER	24	Cs			16:00 CsJ	14:30 BMZs	16:00 BMZs	23:00 ÓZ	ÓZ	17:00 JA			
	25	P	CsJ*	CsJ*		IJ*	IJ*	ÓZ		ÓZ*	CsJ*	ÓZ*	ÓZ*
	26	Sz	JA*	JA*		BMZs*	BMZs*			IJ*			
	27	V		CsFZs				ÓZ*					
	31	Cs			JA			18:00 CsJ	BMZs	17:00 ÓZ			
JAN	1	P		IJ*						CsFZs*			

A csillaggal (*) megjelölt alkalmak úrvacsorás istentiszteletek.

Lelkészeink elérhetősége:

1-es körzet (Belváros, Révfalu, Bácsa, Vámoszabadi) **Csorba János:** 06 20 824 6247

2-es körzet (Újváros, Sziget, Pinnyéd, Gyárváros, Győrújfalú, szigetközi szórványok) **Jánosa Attila:** 06 20 824 4618

3-as körzet (9024, 9023 irányítószám szerint, leszámítva a Fehérvári, Szigethy A. és Szent Imre utak által határolt részt)

Ócsai Zoltán igazgató lelkész: 06 20 824 6250

4-es körzet (9028, 9011, 9023 irányítószám szerint) **Berényi Rudolfné Mesterházy Zsuzsa:** 06 20 416 3501

Iskolalelkész Csorbáné Farkas Zsófia Anna: 06-20/824-8765

Szeretetházi lelkész Karsay Lajos: 06-20/824-2564

A Győri Evangélikus Gyülekezet időszaki lapja

e-mail: gyor@lutheran.hu

Cím: 9025 Győr, Petőfi tér 2. tel.: 524-708

Szerkesztette: Csorba János

Tördelte: Nagy Gergely

Logo: Csermák Zsuzsa

Készült: LAP nyomda, Győr

Lapunk ingyenes, adományokat köszönettel elfogadunk!